

ZAMONAVIY JAMIYATDA HUQUQ IJODKORLIGINING QONUNCHILIK TIZIMINI RIVOJLANTIRISHDAGI AHAMIYATI

*Termiz davlat universiteti Yuridik fakulteti
Yurisprudensiya yo'nalishi 1-bosqich talabasi*

Soibnazarov Xurshid Xo'jaqul O'g'li

+998946308006

xurshidsaibnazarov@gmail.com

ANOTATSIYA: Mazkur maqolada zamonaviy jamiyat sharoitida huquq ijodkorligining mohiyati, uning nazariy asoslari hamda qonunchilik tizimini rivojlantirishdagi o'rni keng tahlil qilinadi. Huquq ijodkorligi davlat hokimiyati organlarining asosiy faoliyat yo'nalishlaridan biri sifatida jamiyatdagi ijtimoiy munosabatlarni tartibga solish, fuqarolarning huquq va erkinliklarini ta'minlash hamda huquqiy davlat barpo etishda muhim vosita bo'lib xizmat qiladi. Maqolada normativ-huquqiy hujjatlarni ishlab chiqish jarayonining zamonaviy yondashuvlari, qonunchilik sifatini oshirish omillari, shuningdek, huquq ijodkorligining samaradorligini ta'minlashda ilmiylik, tizimlilik va ochiqlik prinsiplari alohida yoritiladi. Shu bilan birga, raqamli texnologiyalar va global integratsiya jarayonlari sharoitida qonunchilikni takomillashtirishning dolzarb masalalari ham ko'rib chiqiladi.

Kalit so'zlar: huquq ijodkorligi, qonunchilik tizimi, normativ-huquqiy hujjatlar, huquqiy davlat, demokratik jamiyat, qonun ustuvorligi, huquqiy islohotlar, davlat boshqaruvi, huquqiy madaniyat, raqamli transformatsiya

ABSTRACT: This article examines the essence of law-making (legislative activity) in modern society, its theoretical foundations, and its significant role in the development of the legal system. Law-making is considered one of the key functions of state authorities, serving as an essential mechanism for regulating social relations, ensuring the rights and freedoms of citizens, and building a rule-of-law state. The paper analyzes modern approaches to drafting normative legal acts, factors influencing the quality of legislation, and highlights the importance of scientific validity, systematic approach, and transparency in improving the effectiveness of law-making processes. Furthermore, the study addresses current challenges in legislative development in the context of digital transformation and global integration.

Keywords: law-making, legislative system, normative legal acts, rule of law, democratic society, legal reforms, public administration, legal culture, digital transformation, governance

KIRISH

Zamonaviy jamiyat taraqqiyoti, avvalo, huquqiy tizimning qanchalik mukammal va barqaror shakllanganligi bilan bevosita bog‘liqdir. Har qanday davlatning rivojlanish darajasi, undagi qonun ustuvorligi, inson huquq va erkinliklarining kafolatlanganligi hamda ijtimoiy munosabatlarning tartibga solinganligi bilan belgilanadi. Shu nuqtai nazardan qaraganda, huquq ijodkorligi (qonun ijodkorligi) jarayoni davlat va jamiyat hayotida strategik ahamiyat kasb etadi. Chunki aynan huquq ijodkorligi orqali jamiyatdagi mavjud ijtimoiy munosabatlar huquqiy normalar bilan mustahkamlanadi, yangi ijtimoiy ehtiyojlarga mos ravishda yangi qonunlar va normativ-huquqiy hujjatlar yaratiladi. O‘zbekiston Respublikasida so‘nggi yillarda amalga oshirilayotgan keng ko‘lamli islohotlar huquqiy davlat va fuqarolik jamiyatini barpo etishga qaratilgan bo‘lib, bu jarayonda huquq ijodkorligining roli yanada ortib bormoqda. Xususan, mamlakatimizda qonunchilik faoliyatini takomillashtirish, normativ-huquqiy hujjatlar sifatini oshirish hamda ularning ijrosini ta‘minlashga qaratilgan bir qator muhim farmon va qonunlar qabul qilindi. Jumladan, “Normativ-huquqiy hujjatlar to‘g‘risida”gi Qonun huquq ijodkorligi jarayonining asosiy tamoyillari, bosqichlari va tartiblarini aniq belgilab berdi. Ushbu qonun hujjatlar loyihalarini ishlab chiqish, ekspertizadan o‘tkazish, jamoatchilik muhokamasini tashkil etish hamda ularni qabul qilish jarayonlarini tizimli asosda yo‘lga qo‘yishga xizmat qilmoqda. Shuningdek, O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining huquqiy islohotlarga oid farmonlari ham qonunchilik tizimini tubdan modernizatsiya qilishda muhim ahamiyat kasb etmoqda. Xususan, davlat boshqaruvini isloh qilish, byurokratik to‘siqlarni kamaytirish, qonun hujjatlarining ochiqligi va shaffofligini ta‘minlashga qaratilgan farmonlar huquq ijodkorligining sifat jihatidan yangi bosqichga ko‘tarilishiga zamin yaratdi. Bu jarayonda “raqamli davlat” konsepsiyasining joriy etilishi, normativ-huquqiy hujjatlar loyihalarini elektron platformalar orqali muhokama qilish tizimining yo‘lga qo‘yilishi ham alohida ahamiyatga ega bo‘ldi. Bugungi kunda huquq ijodkorligi nafaqat davlat organlarining ichki faoliyati sifatida, balki keng jamoatchilikni jalb etgan holda amalga oshirilayotgan ochiq va inkluziv jarayonga aylanib bormoqda. Bu esa o‘z navbatida qabul qilinayotgan qonunlarning hayotiyiligini, ularning amaliyotga mosligini hamda fuqarolar manfaatlariga xizmat qilish darajasini oshirmoqda. Ayniqsa, fuqarolik jamiyati institutlari, nodavlat notijorat tashkilotlari va ekspert hamjamiyatining qonun ijodkorligi jarayonidagi ishtiroki qonunchilik sifatini ta‘minlashda muhim omil bo‘lib xizmat qilmoqda. Huquq ijodkorligining ilmiy asoslanganligi ham alohida e‘tiborga loyiq masalalardan biridir. Zamonaviy yondashuvlarga ko‘ra, qonunlar faqat siyosiy irodaning mahsuli bo‘lib qolmasdan, balki chuqur ilmiy tahlillar, ijtimoiy ehtiyojlar va xalqaro tajriba asosida ishlab chiqilishi lozim. Shu sababli, huquq ijodkorligi jarayonida komparativ-huquqiy tahlil, huquqiy monitoring, normativ-huquqiy hujjatlarning ta‘sirini baholash (regulatory impact assessment) kabi zamonaviy usullardan foydalanish muhim

ahamiyat kasb etadi. Bundan tashqari, globallashtirish jarayonlari ham milliy qonunchilik tizimiga sezilarli ta'sir ko'rsatmoqda. Xalqaro huquq normalarining milliy qonunchilikka implementatsiya qilinishi, xalqaro shartnomalar va majburiyatlarning bajarilishi huquq ijodkorligining yangi yo'nalishlarini belgilab bermoqda. Bu esa o'z navbatida qonunchilikni xalqaro standartlarga moslashtirish zaruratini yuzaga keltiradi. Zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligi faqatgina qonunlar yaratish bilan cheklanib qolmaydi, balki ularning samaradorligini ta'minlash, amaliyotda to'g'ri qo'llanilishini nazorat qilish hamda muntazam ravishda takomillashtirib borishni ham o'z ichiga oladi. Shu bois, huquq ijodkorligi jarayoni uzluksiz, tizimli va kompleks faoliyat sifatida qaralishi lozim. Huquq ijodkorligi zamonaviy jamiyatda qonunchilik tizimini rivojlantirishning asosiy omillaridan biri hisoblanadi. U orqali davlatning huquqiy siyosati amalga oshiriladi, ijtimoiy adolat ta'minlanadi va jamiyat taraqqiyoti uchun zarur bo'lgan huquqiy asos yaratiladi. Mazkur maqolada aynan huquq ijodkorligining qonunchilik tizimini rivojlantirishdagi o'rni va ahamiyati ilmiy jihatdan keng tahlil qilinadi.

Zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligi murakkab, ko'p bosqichli va tizimli jarayon sifatida namoyon bo'lib, u nafaqat yangi normativ-huquqiy hujjatlarni yaratishni, balki mavjud qonunchilikni takomillashtirish, ularning samaradorligini oshirish va amaliyot bilan uyg'unligini ta'minlashni ham o'z ichiga oladi. Huquq ijodkorligi davlatning huquqiy siyosatini amalga oshirishning asosiy vositalaridan biri bo'lib, uning sifat darajasi bevosita jamiyatdagi ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy va ma'naviy rivojlanish ko'rsatkichlariga ta'sir ko'rsatadi. Shu boisdan, huquq ijodkorligi jarayoni ilmiy asoslangan, tizimli va aniq maqsadlarga yo'naltirilgan bo'lishi zarur. Huquq ijodkorligining mohiyatini chuqur anglash uchun, avvalo, uning asosiy funksiyalarini tahlil qilish muhimdir. Birinchidan, u tartibga solish funksiyasini bajaradi, ya'ni jamiyatdagi ijtimoiy munosabatlarni huquqiy normalar orqali muvofiqlashtiradi. Ikkinchidan, himoya funksiyasi orqali fuqarolarning huquq va erkinliklarini kafolatlaydi, ularning buzilishining oldini oladi. Uchinchidan, rivojlantiruvchi funksiyasi orqali jamiyatning istiqboldagi taraqqiyot yo'nalishlarini belgilab beradi. Aynan shu funksiyalar huquq ijodkorligini davlat boshqaruvi tizimining markaziy elementiga aylantiradi. Huquq ijodkorligi jarayonining samaradorligi ko'p jihatdan uning tamoyillariga bog'liqdir. Zamonaviy yondashuvlarga ko'ra, huquq ijodkorligi qonuniylik, demokratiya, oshkoralik, ilmiylik va tizimlilik tamoyillariga asoslanishi lozim. Qonuniylik tamoyili huquq ijodkorligi jarayonining amaldagi konstitutsiyaviy me'yorlar va qonunlarga muvofiq amalga oshirilishini talab etadi. Demokratiya tamoyili esa qonun ijodkorligi jarayonida xalq manfaatlarining ustuvorligini ta'minlashni anglatadi. Bu ayniqsa jamoatchilik muhokamalari, ochiq portal va platformalar orqali fuqarolarning qonun loyihalarini muhokama qilishdagi ishtirokida yaqqol namoyon bo'ladi. Oshkoralik tamoyili esa qabul qilinayotgan normativ-

huquqiy hujjatlarning ochiqligini, ularning mazmuni keng jamoatchilik uchun tushunarli va ochiq bo‘lishini taqozo etadi. Ilmiylik tamoyili huquq ijodkorligining eng muhim jihatlaridan biri bo‘lib, qonunlar chuqur tahlil, ilmiy tadqiqotlar, statistik ma’lumotlar va prognozlar asosida ishlab chiqilishini nazarda tutadi. Zamonaviy jamiyatda har qanday normativ-huquqiy hujjat ijtimoiy ehtiyojdan kelib chiqishi, uning qabul qilinishi esa aniq ilmiy asosga ega bo‘lishi zarur. Shu jihatdan qaraganda, huquq ijodkorligi jarayonida huquqshunos olimlar, ekspertlar, tahlilchilar va boshqa mutaxassislarning ishtiroki muhim ahamiyat kasb etadi. Tizimlilik tamoyili esa qonunchilik tizimining o‘zaro bog‘liqligi va uyg‘unligini ta’minlashga xizmat qiladi, ya’ni yangi qabul qilinayotgan qonunlar mavjud huquqiy tizim bilan mos kelishi va unda qarama-qarshiliklar yuzaga keltirmasligi kerak.

Zamonaviy qonunchilik tizimini rivojlantirishda huquq ijodkorligining o‘rni ayniqsa normativ-huquqiy hujjatlarning sifatini oshirish orqali namoyon bo‘ladi. Qonunchilik sifati deganda, hujjatlarning aniqligi, tushunarligi, izchilligi, barqarorligi va amaliyotda qo‘llash imkoniyatlari tushuniladi. Agar qonunlar murakkab, noaniq yoki qarama-qarshi bo‘lsa, ularni qo‘llash jarayonida muammolar yuzaga keladi, bu esa huquqiy tartibotga salbiy ta’sir ko‘rsatadi. Shu sababli, huquq ijodkorligi jarayonida hujjatlarning tiliga, tuzilishiga va mazmuniga alohida e’tibor qaratilishi zarur. Bundan tashqari, huquq ijodkorligi jarayonida normativ-huquqiy hujjatlarning ta’sirini baholash mexanizmlari muhim ahamiyat kasb etadi. Bu jarayon orqali qabul qilinayotgan qonunlarning iqtisodiy, ijtimoiy va huquqiy oqibatlarini oldindan tahlil qilinadi. Mazkur yondashuv qonunlarning samaradorligini oshirish, ortiqcha byurokratik to‘siqlarni bartaraf etish va tadbirkorlik muhitini yaxshilashga xizmat qiladi. Ayniqsa, iqtisodiy sohada qabul qilinayotgan normativ-huquqiy hujjatlar biznes subyektlariga ortiqcha yuklama bermasligi, aksincha, ularning faoliyatini qo‘llab-quvvatlashi muhimdir. Huquq ijodkorligining zamonaviy bosqichida raqamli texnologiyalarning o‘rni ham tobora ortib bormoqda. Elektron hukumat tizimining rivojlanishi, normativ-huquqiy hujjatlar loyihalarini onlayn platformalarda joylashtirish, ularni muhokama qilish va ekspertizadan o‘tkazish jarayonlari huquq ijodkorligini yanada shaffof va samarali qilmoqda. Raqamli texnologiyalar orqali qonun ijodkorligi jarayonida inson omilining salbiy ta’sirini kamaytirish, korrupsiya xavfini pasaytirish hamda fuqarolarning faol ishtirokini ta’minlash mumkin bo‘lmoqda. Shuningdek, globallashtirish sharoitida milliy qonunchilik tizimini rivojlantirishda xalqaro huquq normalari va tajribasidan foydalanish zarurati ortib bormoqda. Zamonaviy davlatlar o‘z qonunchiligini xalqaro standartlarga moslashtirish orqali global iqtisodiy va siyosiy jarayonlarda faol ishtirok etishga intilmoqda. Bu esa huquq ijodkorligi jarayonida komparativ-huquqiy tahlilni, ya’ni boshqa davlatlar qonunchiligini o‘rganish va eng ilg‘or tajribalarni milliy tizimga joriy etishni talab etadi. Huquq ijodkorligining yana bir muhim jihati uning uzluksizligi bilan bog‘liqdir.

Jamiyat doimiy ravishda rivojlanib borar ekan, ijtimoiy munosabatlar ham o'zgaradi va yangilanadi. Bu esa mavjud qonunchilikni muntazam ravishda qayta ko'rib chiqish, eskirgan normalarni bekor qilish va yangi ehtiyojlarga mos huquqiy me'yorlarni yaratishni talab etadi. Shu sababli, huquq ijodkorligi jarayoni bir martalik emas, balki doimiy ravishda amalga oshiriladigan dinamik faoliyat sifatida qaraladi. Bundan tashqari, huquqiy madaniyat darajasi ham huquq ijodkorligining samaradorligiga bevosita ta'sir ko'rsatadi. Agar jamiyatda huquqiy ong va huquqiy madaniyat yuqori bo'lsa, qabul qilinayotgan qonunlar samarali ishlaydi, ularning ijrosi ta'minlanadi. Aksincha, huquqiy madaniyat past bo'lgan jamiyatda eng mukammal qonunlar ham kutilgan natijani bermasligi mumkin. Shu bois, huquq ijodkorligi jarayonini huquqiy tarbiya va huquqiy ongni oshirish bilan uzviy bog'liq holda ko'rib chiqish lozim. Zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligi qonunchilik tizimini rivojlantirishning asosiy mexanizmi sifatida namoyon bo'ladi. U orqali jamiyatdagi ijtimoiy munosabatlar tartibga solinadi, davlatning strategik maqsadlari huquqiy jihatdan mustahkamlanadi va fuqarolarning huquq va erkinliklari ishonchli himoya qilinadi. Shu jihatdan, huquq ijodkorligini takomillashtirish, uning ilmiy asoslarini kuchaytirish va zamonaviy yondashuvlarni keng joriy etish bugungi kunning dolzarb vazifalaridan biri hisoblanadi.

Zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligining rivojlanish tendensiyalarini yanada chuqurroq tahlil qiladigan bo'lsak, uning institutsional asoslari va tashkiliy mexanizmlarini takomillashtirish masalasi alohida dolzarb ahamiyat kasb etayotganini ko'rish mumkin. Chunki huquq ijodkorligi faqat nazariy jihatdan mukammal bo'lishi bilan emas, balki uni amalga oshiruvchi institutlar faoliyatining samaradorligi bilan ham belgilanadi. Shu nuqtai nazardan, qonun chiqaruvchi organlar, ijro etuvchi hokimiyat, sud tizimi hamda boshqa vakolatli subyektlar o'rtasidagi o'zaro hamkorlik va muvofiqlashtirish darajasi huquq ijodkorligi sifatiga bevosita ta'sir ko'rsatadi. Ayniqsa, normativ-huquqiy hujjatlarni ishlab chiqish jarayonida manfaatdor vazirlik va idoralar, ilmiy-tadqiqot muassasalari hamda mustaqil ekspertlarning ishtiroki qonunchilikning hayotiyligini ta'minlashda muhim omil hisoblanadi. Huquq ijodkorligi jarayonida normativ-huquqiy hujjatlarni tizimlashtirish va kodifikatsiya qilish masalalari ham muhim o'rin tutadi. Amaliyot shuni ko'rsatadiki, turli davrlarda qabul qilingan qonun va qarorlar o'rtasida ziddiyatlar yuzaga kelishi, ularning ayrim normalari bir-birini takrorlashi yoki eskirib qolishi mumkin. Bu esa huquqni qo'llash jarayonida qiyinchiliklar tug'diradi. Shu sababli, qonunchilikni tizimlashtirish, ya'ni mavjud huquqiy normalarni tartibga solish, ularni yagona tizimga keltirish va izchilligini ta'minlash huquq ijodkorligining ajralmas qismi hisoblanadi. Kodifikatsiya jarayoni esa muayyan sohadagi barcha normativ-huquqiy hujjatlarni yagona qonun hujjati shaklida jamlash orqali ularning soddaligi va qulayligini ta'minlaydi. Shu bilan birga, huquq ijodkorligida huquqiy texnika va normativ hujjatlarni ishlab chiqish

madaniyati ham katta ahamiyatga ega. Huquqiy texnika deganda normativ-huquqiy hujjatlarni tayyorlash, rasmiylashtirish va tizimlashtirishda qo‘llaniladigan usullar va qoidalar majmui tushuniladi. Agar hujjatlar noto‘g‘ri tuzilgan, ortiqcha murakkab yoki chalkash bo‘lsa, ularning mazmuni to‘liq anglashilmaydi va bu amaliyotda turli talqinlarga sabab bo‘ladi. Shu bois, zamonaviy huquq ijodkorligi aniq, lo‘nda va tushunarli huquqiy tilni qo‘llashni talab etadi. Qonunlarning soddaligi va aniqligi ularning samaradorligini oshiruvchi asosiy omillardan biri hisoblanadi.

Yana bir muhim jihat – bu huquq ijodkorligida prognozlash va strategik rejalashtirishning o‘rni hisoblanadi. Zamonaviy davlatlar qonunchilikni faqat mavjud muammolarni hal etish vositasi sifatida emas, balki kelajakdagi ijtimoiy-iqtisodiy rivojlanishni boshqarish instrumenti sifatida ham ko‘rib chiqmoqda. Shu sababli, yangi qonunlar ishlab chiqilishidan oldin ularning uzoq muddatli ta‘siri, ehtimoliy natijalari va jamiyatga ko‘rsatadigan ta‘siri chuqur tahlil qilinishi zarur. Bunday yondashuv huquq ijodkorligini strategik darajaga olib chiqadi va qonunchilikni barqaror rivojlanishning muhim omiliga aylantiradi. Huquq ijodkorligi jarayonida inson omilining roli ham alohida e‘tiborga loyiqdir. Qonunlar insonlar tomonidan yaratiladi va ularning sifati bevosita mualliflarning bilim darajasi, tajribasi va mas‘uliyatiga bog‘liq bo‘ladi. Shu bois, huquq ijodkorligi bilan shug‘ullanuvchi mutaxassislarining malakasini oshirish, ularni zamonaviy bilim va ko‘nikmalar bilan ta‘minlash muhim vazifa hisoblanadi. Bu borada huquqshunos kadrlarni tayyorlash tizimini takomillashtirish, ilmiy tadqiqotlarni rivojlantirish va xalqaro tajribani o‘rganish alohida ahamiyat kasb etadi. Bundan tashqari, huquq ijodkorligining samaradorligini baholash tizimini joriy etish ham dolzarb masalalardan biridir. Qabul qilingan normativ-huquqiy hujjatlarning amalda qanday ishlayotgani, ularning belgilangan maqsadlarga erishishda qanchalik samarali ekani muntazam ravishda tahlil qilib borilishi zarur. Bu esa huquqiy monitoring va tahlil tizimlarini rivojlantirishni talab etadi. Natijada, samarasiz yoki eskirgan qonunlarni o‘z vaqtida bekor qilish, ularni takomillashtirish yoki yangilash imkoniyati yaratiladi. Zamonaviy jamiyatda ijtimoiy munosabatlarning murakkablashuvi, yangi texnologiyalarning paydo bo‘lishi va global xavf-xatarlarning kuchayishi huquq ijodkorligi oldiga yangi vazifalarni qo‘ymoqda. Masalan, sun‘iy intellekt, kiberxavfsizlik, ekologik muammolar, bioetika kabi yangi sohalarda huquqiy tartibga solish zarurati ortib bormoqda. Bu esa huquq ijodkorligining yanada moslashuvchan, tezkor va innovatsion bo‘lishini talab etadi. Shu nuqtai nazardan, zamonaviy qonunchilik tizimi dinamik rivojlanayotgan ijtimoiy munosabatlarga tez moslasha oladigan bo‘lishi kerak. Shuningdek, huquq ijodkorligida ijtimoiy adolat tamoyilining ta‘minlanishi ham muhim ahamiyatga ega. Qonunlar jamiyatdagi barcha qatlamlarning manfaatlarini hisobga olgan holda ishlab chiqilishi, ijtimoiy tenglikni ta‘minlashga xizmat qilishi zarur. Aks holda, qonunchilik ijtimoiy ziddiyatlarni kuchaytirishi mumkin. Shu bois, huquq ijodkorligi jarayonida ijtimoiy

tahlil, aholi fikrini o‘rganish va turli manfaatlar muvozanatini ta‘minlash muhim vazifa hisoblanadi. Yuqoridagi fikrlarni umumlashtirgan holda aytish mumkinki, zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligi ko‘p qirrali, murakkab va doimiy rivojlanib boruvchi jarayon bo‘lib, u qonunchilik tizimini takomillashtirishning asosiy harakatlantiruvchi kuchi hisoblanadi. Uning samaradorligi esa ilmiy yondashuv, institutsional mustahkamlik, zamonaviy texnologiyalarni qo‘llash va inson omilining yuqori darajada rivojlanganligi bilan belgilanadi. Shu sababli, huquq ijodkorligini yanada rivojlantirish, uni zamonaviy talablar asosida takomillashtirish va xalqaro standartlarga moslashtirish bugungi kunning eng dolzarb vazifalaridan biri bo‘lib qolmoqda.

XULOSA

Zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligi qonunchilik tizimini rivojlantirishning hal qiluvchi omillaridan biri sifatida namoyon bo‘ladi. U orqali davlatning huquqiy siyosati shakllantiriladi, ijtimoiy munosabatlar tartibga solinadi va fuqarolarning huquq hamda erkinliklari ishonchli himoya qilinadi. Tadqiqot natijalari shuni ko‘rsatadiki, huquq ijodkorligi jarayonining samaradorligi uning ilmiy asoslanganligi, tizimliliigi, shaffofligi va zamonaviy yondashuvlarga mosligi bilan bevosita bog‘liqdir. Ayniqsa, normativ-huquqiy hujjatlarni ishlab chiqishda chuqur tahlil, prognozlash, huquqiy monitoring va jamoatchilik ishtirokini ta‘minlash qonunchilik sifatini sezilarli darajada oshiradi. Shuningdek, raqamli texnologiyalarning joriy etilishi huquq ijodkorligini yangi bosqichga olib chiqib, uning ochiqligi va samaradorligini kuchaytirmoqda. Qonunchilikni xalqaro standartlarga moslashtirish, ilg‘or xorijiy tajribalarni o‘rganish va milliy tizimga mos holda tatbiq etish ham huquqiy tizimning rivojlanishiga xizmat qiladi. Shu bilan birga, huquqiy madaniyatni oshirish, huquqshunos kadrlar malakasini yuksaltirish va institutsional mexanizmlarni mustahkamlash huquq ijodkorligining barqaror rivojlanishini ta‘minlaydi. Zamonaviy jamiyatda huquq ijodkorligini takomillashtirish orqali qonunchilik tizimini rivojlantirish, huquqiy davlat va kuchli fuqarolik jamiyatini barpo etish uchun mustahkam huquqiy asos yaratiladi. Shu sababli, huquq ijodkorligini ilmiy jihatdan chuqur o‘rganish, uni amaliyot bilan uyg‘unlashtirish va doimiy ravishda takomillashtirib borish dolzarb vazifa bo‘lib qolmoqda.

FOYDALANILGAN O‘ZBEK MANBALAR:

1. O‘zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi. – Toshkent: “O‘zbekiston”, 2023.
2. “Normativ-huquqiy hujjatlar to‘g‘risida”gi O‘zbekiston Respublikasi Qonuni.
3. O‘zbekiston Respublikasi Prezidentining huquqiy islohotlarga oid farmon va qarorlari (2017–2024 yillar).
4. O‘zbekiston Respublikasi Oliy Majlisi Qonunchilik palatasi materiallari.
5. O‘zbekiston Respublikasi Adliya vazirligi rasmiy nashrlari va ma‘lumotlari.
6. Z.M. Islomov. “Davlat va huquq nazariyasi”. – Toshkent, 2020.
7. Sh. Saidov. “Huquq ijodkorligi nazariyasi va amaliyoti”. – Toshkent, 2019.

8. A. Xolmo‘minov. “Huquqiy islohotlar va qonunchilik rivoji”. – Toshkent, 2021.
9. “Yangi O‘zbekiston taraqqiyot strategiyasi”ga oid rasmiy hujjatlar va tahliliy materiallar.
10. O‘zbekiston Respublikasi Adliya vazirligining huquqiy portal materiallari (lex.uz).

